

مصاحبه‌شونده: دکتر علی اکبر اکرامی

مصاحبه‌کننده: علیرضا طیبی

دانشکده: فیزیک

بیوگرافی: در سال ۱۳۱۸ در تهران به دنیا آمدم و دوره دبستان در خیابان ژاله بود و دبیرستان را در دبیرستان هدف بودم و بعد برای ادامه تحصیل رفتم امریکا. در یک مسابقه علمی شرکت کردم و آنجا قبول شدم و با هزینه دولت برای ادامه تحصیل رفتم خارج و در رشته فیزیک مشغول به تحصیل و اخذ مدرک لیسانس شدم. لیسانس را از دانشگاه کلمبیا در شهر نیویورک گرفتم و فوق لیسانس را هم در همان دانشگاه گرفتم و دکتری را در دانشگاه ایالتی پنسیلوانیا در آمریکا گرفتم و بعد برگشتم ایران و تا الان در این دانشگاه بودم به جز یک دوره ۲ ساله که قبل از انقلاب رفتم برای اینکه قرار بود دانشگاه تحصیلات تکمیلی دکتری در شهر بابلس ساخته شود و در آنجا شرکت کردم و آن دانشگاه به نام رضاشاه کبیر بود و بعد تغییر نام داد به دانشگاه مازندران را برایش انتخاب کردند. تا دوباره بعد از انقلاب آمدم دانشگاه چون تحصیلات تکمیلی در بابلس پا نگرفت و از آن سال به بعد در دانشگاه شریف بودم.

خلاصه ای از سوابق علمی و اجرایی خودتان را بگوئید؟

یک دوره رئیس دانشکده فیزیک بودم و یک الی دو دوره رئیس پژوهشکده فیزیک در مرکز تحقیقات فیزیک نظری بودم. و یک مدتی هم معاون دانشکده فیزیک بودم. دانشگاه از لحاظ فیزیکی و استاد چه تفاوتی با قبل کرده است؟

از لحاظ فیزیکی همانطور که می‌توان مشاهده کرد نسبت به قبل خیلی فرق کرده است ساختمان‌های زیادی ساخته شده دانشکده‌های مختلف کارگاه‌های بزرگ و آزمایشگاه‌های مجهز و از نظر اساتید نیز خوب با توجه به افزایش دانشجو در این دانشگاه تعداد اساتید هم زیاد شده است و اتفاق خیلی مهمی که اتفاق افتاده از نظر تکنیک این است که یک دوره دکتری ابتدا در دانشکده فیزیک به راه افتاد و بعد دانشکده‌های دیگر و این از نظر کیفی وضع دانشگاه را عوض کرده است البته این اتفاقات در ۱۵ سال اخیر بوجود آمده است و این باعث شده که پژوهش‌های مهم و مقالات بسیار خوبی توسط اساتید

و دانشجویان این دانشگاه نوشته شود و قابل مقایسه با قبل نیست.

نقش این دانشگاه و نظام مدیریتی - اقتصادی - سیاسی را بگویید؟

می دانم که دانشگاه صنعتی شریف هم در کادرهای مرکزهای مختلف مدیریتی در دانشگاه در کشور خیلی نقش دارد و داشته به خصوص بعد از انقلاب و هم از نظر کارهای که فارغ التحصیلان ما با اساتید در صنعت کرده اند و این اطلاعاتی است که من از دور با آن آشنا هستم.

چه عواملی باعث ماندگاری دانشگاه شریف در این سطح بسیار بالا شده است؟

باید گفت که این دانشگاه در سطح ایران بهترین دانشگاه است و در خارج هم این نکته را هم قبول دارند. علتش پیچیده است ولی گمان این است که اینجا از نظر کارهای تحقیقاتی کیفیتی بالایی دارد و یکی دیگر اینکه دانشجویانش از بهترین ها هستند و نفرات اول کنکور همیشه این دانشگاه را انتخاب می کنند و بعد هم در مسابقات علمی انجام شده دانشگاه شریف همیشه بهترین رتبه ها را بدست می آورد و نهایتاً فارغ التحصیلان ما وقتی به دوره های بالاتر می روند و به دوره دکتری می روند معمولاً در بهترین دانشگاه های خارج پذیرفته شده اند و از آنها استقبال خوبی شده است.

خاطره ای از اساتید کادر اجرایی دانشگاه دارید را تعریف کنید؟

اولین خاطره ابتدایی ۱۲ اردیبهشت سال ۱۳۵۰ من سال اولم بود که به دانشگاه آمده بودم از خارج از کشور و تظاهرات دانشجویان شروع شده بود و در آن روز دانشجویان تظاهراتی کرده بودند و من علت آن را نمی دانستم ولی گارد شاهنشاهی با دانشجویان حمله کرد و کتک مفصلی به استاد و دانشجو زدند و ما هم در دانشکده فیزیک ساختمان قدیمی بودیم تمام درها را بستیم و بعضی از مأمورین گارد می آمدند با زور درها را باز می کردند وقتی معاون آموزشی دانشگاه دکتر ریاحی که استاد دانشکده فیزیک بود را هم آنها کتک زدند و بعد از این اتفاق اساتید دانشگاه اعتصاب کردند و گاردی ها داخل رستوران هم رفتند و دانشجویان را هم در آنجا کتک زدند. و قضایا ادامه داشت تا پیروزی مردم در انقلاب.

آیا با همدردی هایتان ارتباط دارید یا خیر؟

همانطور که من گفتم دوران تحصیل را در آمریکا گذراندم و اینها علی الحوصل تمامشان در خارج ماندگار شدند و خیلی کم در ایران پیدایشان می شود ولی آدم رفقای قدیم را حفظ می کند. و جالب اینجاست که دکتر ارفع دانشجوی ما بود و در سالی که من وارد شدم و ایشان رفتند به دانشگاه برکلی

آن سال بهترین دانشجوی دانشگاه ما بود. ایشان آمدند رفتند بر کلی و بعد رفتند انگلیس در کمبریج و درست با شروع انقلاب آمدند ایران و از آن به بعد من همیشه با ایشان کار کردم و نزدیک ۲۷ سال است که من ب ایشان همکار هستم و ایشان استاد برجسته دانشگاه شریف و دانشکده فیزیک هستند.

برای برگزاری چهلمین سال دانشگاه چه پیشنهادی دارید؟

من یکی از افرادی هستم که طرفدار تئاتر هستم. دوست دارم دانشجویان این دانشگاه در قالب اجرای یک تئاتر وارد کار ما اساتید شوند و یک تئاتر از اساتید این دانشگاه برگزار کنند. به نظر من محیط یک دانشگاه باید یک محیط لطیفی باشد و دوستانه باشد.

پایان مصاحبه با دکتر اردلان